

קשה לי לכתוב עליך בלשון עבר
 קשה לי להאמין שזה פתאום נגמר
 אני עוצם את עיני ודמותך מופיעה פתאום
 ואז אני בטוח שכלום לא קרה והכל סתם חלום
 אני רואה אותך בחדר הלבשה רוכן מתחת לארון
 שורך את הנעליים מחייך ואומר מה קורה היום
 אני רואה אותך בעמידה איתנה נשען על רכבך
 כשהפאוץ מונח על כתפידך שואל מה נשמע
 אני רואה איך שיחה על פוליטיקה והממשלה
 הופכת למעין ויכוח בין כל החבורה
 אני רואה איך בטיסה הקפדת על קלה כחמורה
 ואני עליך מלגלג ואומר עזוב זה לא נורא
 אני רואה איך התנדבת לכל משימה מבצעית
 גם אם זה כוננות והיא לא כל כך מעשית
 אני רואה איך כל הזמן התלוננת שאתה לא טס מספיק
 למרות שבגרף שעות הטיסה את כולם אתה משיג
 אני רואה את האהבה שלך ושל השלישה
 שהפכה בסופו של דבר לחתונה נפלאה
 אני רואה את העצב בעיניך בזמן המלחמה
 כשכולם סיפרו על המבצעים ורק אתה לא בצעת נחיתה
 אני רואה את החיבוק שבו לקחת אותי הצידה
 ובישרת לי שסיוון נושאת ברחמה את בןך
 אני פוקח את עיני וחושב שהכל חלום
 והנה הכל חוזר כתמול שלשום
 אך לחי רטובה וכתף כאובה
 מזכירות לי שנשאתי את ארוניך בדרכך האחרונה
 ואז מתברר לי שהכל נכון
 ואני לא הראה אותך יותר רון
 הלב מסרב להאמין והגעגועים צפים ועולים
 היום הופך לאפל והשמים נעשים קודרים
 קשה לי לכתוב עליך בזמן עבר
 קשה לי להאמין שפתאום זה נגמר
 ולכן תפילה אבקש משוכן מרומים
 שאת נשמתך יצרור בצרור החיים